

**СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
ФАКУЛЬТЕТ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ
КАФЕДРА КУЛЬТУРОЛОГІЇ**

СИЛАБУС

КУЛЬТУРНА ПОЛІТИКА

Рівень вищої освіти	другий (магістерський)
Галузь знань	03 Гуманітарні науки
Спеціальність	034 Культурологія
Освітньо-професійна програма	Культурологія
Форма навчання	Денна, заочна

ЗАТВЕРДЖЕНО
Протокол
засідання кафедри культурології
№ 5 від «24» червня 2020 р.

I. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітня програма, освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни
Денна / заочна форма навчання	Галузь знань: 03 Гуманітарні науки Спеціальність: 034 Культурологія Освітня програма: Культурологія Освітній рівень: магістр	Вибіркова
Кількість годин / кредитів 120/4		Рік навчання – 1 курс
		Семестр - 2 семестр
		Лекції – 20 год.
ІНДЗ: <u>немає</u>		Практичні (семінарські) – 16 год.
		Самостійна робота -76 год.
		Консультації - 8 год.
	Форма контролю: залік	
Мова навчання		українська

II. Інформація про викладача

Прізвище, ім'я та по батькові: **Пригода Таміла Миколаївна**

Науковий ступінь: **кандидат філософських наук**

Вчене звання: **доцент**

Посада: **доцент кафедри культурології**

Контактна інформація: моб. тел. 099 0715762, 097 4962592

ел. адреса: tamprygoda@gmail.com

Дні занять: лютий-червень 2021 (<https://eenu.edu.ua/uk/structure/faculties-and-institutes/fakultet-kulturi-i-mistectv-0?>)

III. Опис дисципліни

1. Анотація курсу

Програма навчальної дисципліни «Культурна політика» складена відповідно до освітньо-професійної програми підготовки магістрів спеціальності «Культурологія».

Предметом вивчення навчальної дисципліни є культурна політика, її історичні моделі і типи у західних країнах (Великобританія, Франція, США, скандинавські країни, інші), культурна політика України. У запропоновану курсі культурна політика розглядається як в історико-культурному контексті, так і в актуальному (її сучасний стан, стратегічні завдання і цілі, шляхи і механізми реалізації, проблеми, перспективи). Особлива увага звертається на динамічність і незавершеність цього культурного, політичного, соціального і цивілізаційного феномену. Крім того, у курсі вивчаються проблеми взаємодії і сфери впливу у культурній політиці держави, медіасфери, громадянського суспільства в усій його багатоманітності. Особливо актуальним моментом дисципліни є тема, присвячена культурній політиці в Україні, її стану у радянський період, після отримання незалежності, після Майданів 2004 і 2013-14 років, перспективам її цілей і завдань.

2. Пререквізити

Вивчення курсу передбачає використання знань, набутих із таких навчальних дисциплін як «Сучасна культура», «Культура України», «Політологія», «Історія України», «Медіакультура», інші.

Мета і завдання навчальної дисципліни. Метою викладання навчальної дисципліни «Культурна політика» є ознайомити студентів з основними моделями, типами культурної політики, її основними сучасними тенденціями у світі і в Україні. Основними завданнями курсу «Культурна політика» є формування у магістрантів фахових підходів до аналізу, експертного оцінювання і формування завдань, стратегій і механізмів реалізації культурної політики в Україні на різних рівнях, ознайомлення з основними типами культурних стратегій у різних країнах, виявлення тенденцій, проблем і шляхів їх вирішення.

3. Результати навчання (компетентності):

Загальні компетенції (ЗК):

- ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- ЗК 2. Здатність спілкуватися іноземною мовою.
- ЗК 3. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).
- ЗК 4. Здатність приймати обґрунтовані рішення.
- ЗК 5. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.
- ЗК 9. Здатність проведення досліджень та викладання на відповідному рівні.

Фахові компетенції (ФК):

- ФК 2. Здатність до оцінювання та аналізу інформації у процесі реалізації професійної діяльності.
- ФК 4. Усвідомлення соціальної та етичної місії культуролога, а також можливостей та особливостей практичного використання культурологічного знання.
- ФК 5. Здатність до ефективної взаємодії з представниками 7 інших професій, а також до залучення до розв'язання проблем культури представників громадськості.
- ФК 6. Здатність критично осмислювати історичні здобутки та новітні досягнення культури.
- ФК 7. Здатність професійно діагностувати, прогнозувати, проектувати й моделювати культурний розвиток різних культурних регіонів, художньої та візуальної культури.
- ФК 8. Здатність організовувати роботу та здійснювати керівництво закладами культури, а також відповідними структурними підрозділами підприємств і установ, враховуючи економічні, законодавчі й етичні аспекти.
- ФК 9. Здатність до розв'язання актуальних проблем культури з урахуванням особливостей міжкультурної комунікації та ширшого контексту відповідних проблем.
- ФК 10. Здатність здійснювати експертизу культурних об'єктів та культурних процесів, їх критичний аналіз із застосуванням сучасних методів культурології.
- ФК13. Здатність брати участь у створенні та підтримці корпоративної культури організації, забезпеченні внутрішніх та зовнішніх комунікацій різного рівня.
- ФК14. Здатність професійно визначати стратегічні напрямки та пріоритети культурної політики Волині, Луцька, їхні креативні та проектні ресурси з урахуванням регіональної специфіки та перспектив культурного розвитку та соціальної ефективності.

Програмні результати навчання (ПРН):

- ПРН 5. Організовувати та підтримувати комунікації з органами влади, науково-дослідними установами, інформаційно-аналітичними службами, засобами масової інформації з питань культури.
- ПРН 8. Приймати ефективні рішення щодо розв'язання складних задач і практичних проблем культурного розвитку суспільства.
- ПРН 9. Організовувати й управляти діяльністю закладів культури та відповідними структурними підрозділами підприємств і установ.
- ПРН 11. Розуміти і застосовувати для розв'язання складних задач і проблем культурології методи та засоби стратегічного планування, прогнозування, моделювання культурних політик.

У процесі навчання здобувачі повинні:

- Знати основні моделі культурної політики США, Європейського Союзу, Великобританії, Франції та інших країн і вміти використовувати отриману інформацію для оцінювання та аналізу сучасної культурної політики у світі та в Україні;
- Аналізувати процеси в культурі і культурну політику в Україні на рівні державних стратегій і на регіональному рівнях для успішного формування новітніх цілей культурних проєктів і програм;
- Виявляти культурні потреби суспільства у цілому і його певних спільнот і можливості їх задоволення у контексті формування цілей культурної політики;
- Вміти поєднувати історичну та актуальну інформацію для професійної культурологічної експертизи наявної культурної ситуації, виявлення проблемних і ресурсних сфер для перспективного здійснення макро і мікро культурних проєктів;
- Комплексно і толерантно оцінювати культурні чинники держави, громадськості, представників медіа, інших соціальних, професійних і культурно-мистецьких спільнот для сприятливої взаємодії у культурній політиці;
- Визначати пріоритетні напрямки становлення і розвитку українського культурного контенту і культурної політики;
- Діагностувати, прогнозувати, проектувати та моделювати культурну політику різних регіонів;
- Креативно використовувати інформацію для формування адекватної, обґрунтованої і перспективної культурної політики в окремих регіонах.

5. Структура навчальної дисципліни.

Назви змістових модулів і тем	Усього	Лек.	Лабор.	Сам. роб.	Конс.	*Форма контролю / Бали
Змістовий модуль 1. Постмодерна культур-рефлексія						
Тема 1. Культурна політика: основні підходи і концепції	24	4	2	16	2	РМГ/8
Тема 2. Моделі і типи культурної політики у світі	24	4	4	15	1	РМГ/4+ Р/4
Тема 3. Основні функції і завдання сучасної культурної політики	22	4	2	15	1	ДС/8
Тема 4. Культурна політика: держава, медіа, громадянське суспільство	25	4	4	15	2	РМГ/8
Тема 5. Культурна політика в Україні	25	4	4	15	2	РМГ/4+ Р/4
Модульна контрольна робота						МКР/60
Всього годин / Балів	120	20	16	76	8	100

*Форма контролю: ДС – дискусія, РМГ – робота в малих групах, МКР– модульна контрольна робота, Р – реферат, або ж аналітичне есе.

6. Завдання для самостійного опрацювання.

№ з/п	Тема	Кількість годин
-------	------	-----------------

1.	Культурна політика європейських країн: історична динаміка кінця XIX-початку XXI століть.	16
2.	Культурна політика Франції у сфері мовного питання.	15
3.	Міжкультурна взаємодія і креативні індустрії в сучасній культурній політиці: різні моделі.	15
4.	Громадянське суспільство в сучасній Україні: основні характеристики.	15
5.	Культурна політика у конкретному регіоні: аналіз проблеми балансу взаємодії держави, громадськості, медіа.	15
Разом		76

IV. Політика оцінювання

Політика викладача щодо студента. Відвідування занять студентами є обов'язковими, допускаються пропуски занять з поважних причин (хвороба студента, сімейні обставини тощо).

Теми пропущених занять повинні бути відпрацьовані студентом самостійно і здані викладачу у вигляді індивідуальних завдань. Якщо студент має вагомі причини, що не дозволяють йому систематично відвідувати заняття, він може перейти на вільний графік з дозволу декана факультету.

Політика щодо академічної доброчесності. Підготовані студентом індивідуальні завдання (проблемні завдання, реферати, творчі роботи, есе) мають продемонструвати поглиблене вивчення джерел, змістовність і глибину розкриття теми, творчий підхід і самостійність мислення, оригінальність висновків. За потреби студент може отримати консультацію у викладача у позааудиторний час. Студенти мають дотримуватись етичних норм академічної доброчесності та не допускати обману й академічного плагіату. Під академічним плагіатом розуміється оприлюднення (частково або повністю) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження та/або відтворення опублікованих текстів інших авторів без відповідного посилання (цитування), подання робіт, які є не вашими особистими розробками, копіювання чужих ідей без відповідного цитування.

Політика щодо дедлайнів (крайній термін) та перескладання. Диференційований залік проводиться в терміни, визначені деканатом у 2-му семестрі. Студентам, що не з'явилися на диференційований залік з поважних причин дозволяється перескладання в інший термін, встановлений деканатом. Третя й остання спроба складання заліку відбувається за присутності комісії з трьох викладачів, яких визначає деканат, включаючи викладача, який викладав дисципліну.

Методи та засоби діагностики успішності навчання

Поточний контроль, завданням якого є перевірка студентами вивченого матеріалу, визначення ступеня його засвоєння, вироблення навчальних та дослідницьких навичок, формування вміння самостійної роботи з філософськими текстами та спроможності їх осмислення і інтерпретації; а також вироблення навичок письмової та усної самопрезентації.

Поточний контроль здійснюється за такими напрямками:

- ✓ контроль за систематичністю та активністю роботи на семінарських заняттях (усне та письмове опитування);
- ✓ контроль за виконанням завдань для самостійного опрацювання поза рамками аудиторних занять (індивідуальні співбесіди);
- ✓ контроль за рівнем засвоєння та творчого опрацювання у вигляді контрольних завдань;
- ✓ контроль за виконанням індивідуального навчально-дослідного завдання для самостійного опрацювання поза рамками аудиторних занять.

Модульний контроль здійснюється у формі написання контрольних робіт. На модульну контрольну роботу виносяться питання, розглянуті під час вивчення змістового модуля на лекціях, семінарах і самостійно.

V. Підсумковий контроль

Розподіл балів, які отримують студенти

Поточний контроль (мах = 40 балів)					Модульний контроль	Загальна кількість балів
Модуль 1					Модуль 2	
T 1	T 2	T 3	T 4	T 5	МКР	100
8	8	8	8	8	60	

Максимальна кількість балів,

яку може отримати студент за види навчальних робіт:

Семінарські заняття (за роботу на одному занятті – 4 бали; у тому числі – відповідь на питання – 3 бали, доповнення – 1 бал) – мах 40 бали;

модульна контрольна робота – мах 60 балів.

Критерії оцінювання:

Семінарських занять:

- змістовність, глибина висвітлення проблеми;
- логічна послідовність викладу матеріалу;
- підкріплення викладу конкретними прикладами;
- поєднання теоретичного аналізу та практичних культурних проєктів;
- власна точка зору на проблему;
- засвоєння категоріального апарату;
- опрацювання джерел з теми заняття;
- комплексний підхід до питань курсу,
- культура диспуту,
- активна участь в обговоренні та дискусіях.

Самостійної та індивідуальної роботи (проблемні завдання, реферати, творчі роботи):

- поглиблене вивчення джерел,
- опрацювання категоріального апарату;
- актуальність та складність обраної проблеми;
- змістовність, глибина розкриття теми;
- вміння аргументовано і коректно відстоювати власну позицію,
- творчий підхід, самостійність мислення.

Повне й глибоке змістовне розкриття питань по темі оцінюється 4 балами; достатній рівень розкриття – 3 балами; часткове розкриття – 2 балами; поверхнєве й неповне розкриття – 1 балом; якщо зміст теми зовсім не розкрито – 0 балів.

V. Підсумковий контроль

Формою підсумкового семестрового контролю є залік, у випадку незадовільної підсумкової оцінки або за бажанням підвищити рейтинг студент може добрати бали, виконавши певний вид індивідуальних завдань (наприклад, перездати якусь тему, написавши підсумковий реферат, есе тощо). На залік виносяться основні питання, що потребують творчої відповіді та уміння синтезувати отриманні знання і застосовувати їх під час розв'язання практичних задач.

Залік проводиться у формі презентації аналітичних матеріалів культурологічної експертизи конкретного напрямку (проекту, програми, події, евенту) культурної політики у певному регіоні з оцінюванням актуальної ситуації у її ретро- і перспективі, прогнозуванням результативності і культурологічними рекомендаціями.

VI. Шкала оцінювання

Оцінка в балах за всі види навчальної діяльності	Оцінка
90 – 100	Відмінно
82 – 89	Дуже добре
75 - 81	Добре
67 -74	Задовільно
60 - 66	Достатньо
1 – 59	Незадовільно

7. Рекомендована література

1. Астафьева О. Н. Культурная политика : теоретическое понятие и управленческая деятельность (Лекции 1–3) / О. Н. Астафьева // Культурологический журнал [Электронный ресурс]. – 2010. – № 2. – С. 1-21. – Режим доступа: <http://www.cr-journal.ru/rus/journals/20.html&. 12>.
2. Брусиловская О. И. Внешняя политика США: концептуальные основы и реальность // Записки історичного факультету Одеського державного університету ім. І.І. Мечникова. — Одеса, 1998. — Вип. 7. — С. 240—247.
3. Бьюкенен П.Дж. Смерть Запада. — М.: «Издательство АСТ», 2004.
4. Востряков Л. Культурная политика: основные концепции и модели / Л. Востряков // Экология культуры. — Архангельск: Комитет по культуре администрации области, 2004. — №1. — С. 79–108. 3.
5. Грабовський С. Чи потрібен національний Україні державний патерналізм / С. Грабовський // Сучасність. – 2003. – № 6. – С. 60-73.

6. Гриценко О. Культура і влада. Теорія і практика культурної політики в сучасному світі [Електронний ресурс] / О. Гриценко // Український центр культурних досліджень. – Режим доступу: http://www.culturalstudies.in.ua/knigi_1_1_4.php. Reference
7. Губерський Л. Культура. Ідеологія. Особистість: Методолого-світоглядний аналіз / Л. Губерський, В. Андрущенко, М. Михальченко. – К. : Знання України, 2012. – 579 с. 4. Костиря І. Сучасні політико-ідеологічні пріоритети управління культурою в Україні : навч. посіб. / І. Костиря. – К. : Знання, 2011. – 160 с.
8. Дзюба І. До концепції розвитку української культури / І. Дзюба // Між культурою і політикою. Зб. праць. – К. : Сфера, 1998. – С. 28-37.
9. Дрожжина С. В. Культурна політика сучасної полікультурної України : соціально-філософський та правовий аспекти / С. В. Дрожжина. – Донецьк : ДОН ДУЕТ, 2005. – 196 с.
10. Культурна політика в Україні : аналітичний огляд / О. А. Гриценко, Г. О. Андрес, І. С. Булікіна та ін.; ред.-упоряд. : О. А. Гриценко : Укр. центр культ. дослідж. – К. : УЦКД, 2007. – 160 с.
11. Культурна політика України: національна модель у європейському контексті. – Київ, 2012 // https://niss.gov.ua/sites/default/files/2013-02/Kultura_Zdioruk-beb1d.pdf
12. Манди С. Культурная политика : краткое руководство / С. Манди // Культурная политика в Европе : выбор стратегии и ориентиры. Сб. материалов. – М. : Либерия, 2002. – С. 37-99.
13. Мединский В.Р. О русском рабстве, грязи и «тюрьме народов». — Изд. 2. — М.: ОЛМА Медиа Групп, 2008.
14. Основи законодавства України про культуру від 14.02.1992 р. № 2117-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 21. – Ст. 294.
15. Політологічний енциклопедичний словник / За ред. Ю. С. Шемшученка, В. Д. Бабкіна, В. П. Горбатенка. – К. : Генеза, 2004. – 736 с.
16. Сандел Т. Культурна політика України – оцінка міжнародних експертів. / Т. Сандел. – К. : БРВУ, 2007. – 56 с. 7.
17. Синецкий С. Некоторые методологические основания культурной политики в XXI веке. / С. Синецкий, В. Цукерман // Вестник Челябинской государственной академии культуры и искусств. – 2011. – № 4 (28). – С. 37–40. 8.
18. Согрин В.В. Политическая история США XVII—XX вв. — М.: Весь мир, 2001.
19. Стріха М. Українська держава і культура : спроба пошуків взаємодії на тлі світового довіду / М. Стріха // Розбудова держави. – 1996. – № 11. – С. 50-53.
20. Фесенко Н. С. Державне регулювання розвитку культури на регіональному рівні : автореф. дис. ... канд. наук з державного управління : спец. 25.00.02. «механізми державного управління» / Н. С. Фесенко. – Х., 2006. – 18 с.